

ความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
Knowledge and Understanding in Tax Planning on Personal income Tax

ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข
รณพร พิทักษ์มวลชน
ไพสรณ์ สูงสมบัติ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อโครงการวิจัย ความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ชื่อผู้วิจัย ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข รณพร พิทักษ์มวลชน และ ไพสรณ์ สูงสมบัติ
ปีการศึกษาที่ทำวิจัย 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจต่อภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับการยื่นแบบภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต เปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจ และการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 410 ตัวอย่าง ใช้สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least-Significant Different (LSD)

ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่มีความรู้เข้าใจสูงสุด คือ เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือประเด็นอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่ต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง สรุปได้ว่า เพศ อาชีพ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนภาษีที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ การวางแผนภาษี

Research Title Knowledge and Understanding of Personal Income Tax Planning
Researcher Sirirat Pongsangasuk Ronnaphon Pitakmualchon and Paisorn Soongsombath
Research Year 2017

ABSTRACT

The purpose of the study on Knowledge and Understanding of Personal Income Tax Planning is to study the knowledge and understanding on personal income tax, problems, and obstacles of individual taxpayers regarding internet tax filing. The study compared the level of knowledge, understanding and planning of personal income tax of the sample with different demographic factors. The questionnaire was used as a tool to collect data. A total of 410 samples were used for one-way analysis of variance (One Way ANOVA) and compared by Least-Significant Different (LSD).

The research found that the overall understanding of personal income tax planning was moderate. The most knowledgeable issues were net income, taxable income, expenses, and tax reduction, which were in high level. Secondly, the issue of “the personal income tax rate is a progressive tax rate” was in a very high level. The lowest level was “each type of assessment has different deduction rates”. “Type 1 income has the least expense deductible rate” was in moderate level. In conclusion, different gender, occupation and education levels have statistically significant knowledge and understanding on tax planning.

Keyword : tax planning

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้สนับสนุนทุนวิจัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ประเสริฐศรี ที่ได้สละเวลาอันมีค่า ให้คำแนะนำปรึกษาตรวจปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อเติมเต็มให้งานวิจัยให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คุณประโยชน์ที่บังเกิดจากการรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้น รวมถึงผู้ให้การศึกษาแก่ผู้วิจัย ตลอดจนครู อาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้จะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจตามสมควร

ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข
รณพร พิทักษ์มวลชน
ไพสรณ์ สูงสมบัติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ซ
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 สมมุติฐานงานวิจัย	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	4
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี	7
2.3 แนวคิดในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	8
2.4 การทบทวนวรรณกรรม	11
3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
3.2 เครื่องมือในการวิจัย	15
3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	15
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	16
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	16

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	18
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกฎหมาย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	18
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต	19
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา	20
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานการศึกษา	21
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
5.1 สรุปผลการศึกษา	31
5.2 อภิปรายผล	35
บรรณานุกรม	36
ภาคผนวก	39
ประวัติผู้วิจัย	45

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลทั่วไป	18
4.2 ความรู้ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	19
4.3 ร้อยละระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนปัญหา และอุปสรรคในการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต	20
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความรู้ความเข้าใจในการ วางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	21
4.5 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมาย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามเพศ	22
4.6 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมาย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพ	22
4.7 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมาย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามระดับการศึกษา	22
4.8 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามเพศ	23
4.9 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพ	24
4.10 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่	26
4.11 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามระดับการศึกษา	27
4.12 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษีเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งทางการคลังที่รัฐมีอำนาจในการจัดเก็บผ่านหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการจัดทำกิจการสาธารณะของการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยว สาธารณูปโภค และด้านอื่น ๆ ต้องนำเงินที่ได้จากการชำระภาษีของประชาชนเพื่อไปพัฒนาประเทศ โดยภาษีที่รัฐจัดเก็บนั้นมีหลายประเภทตามความแตกต่างของฐานภาษี ได้แก่ ภาษีอากรที่จัดเก็บจากฐานรายได้ ภาษีอากรที่จัดเก็บจากฐานการบริโภค และภาษีอากรที่จัดเก็บจากฐานความมั่งคั่งหรือทรัพย์สิน

มาตรการภาษีอากร ถือเป็นมาตรการที่สำคัญอย่างหนึ่งที่รัฐบาลถือเป็นนโยบายกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ กรมสรรพากรเป็นส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่และควบคุมการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากรโดยกำหนดหลักเกณฑ์บุคคลที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แหล่งเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับประเทศไทยและบุคคลที่ได้รับการยกเว้น ฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจะทำการศึกษาความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อนำข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างมากที่ได้จากวิจัยไปให้รัฐและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร นำไปใช้เพื่อปรับปรุงโดยสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนภาษีให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและทำให้สถาบันการศึกษาทราบแนวทางการบริการวิชาการในห้องค้ความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ผู้เสียภาษี สามารถให้ความรู้เพื่อช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการหักลดหย่อนทางภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปีภาษีถัดไปและการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีของผู้เสียภาษีเป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามประมวลรัษฎากร และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามสมควร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจต่อภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับการยื่นแบบภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจต่อภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของกลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบุคคลธรรมดาผู้เสียภาษีเงินได้ที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร โดยเลือกจากเขตที่มีความหนาแน่นของประชากรจากมากไปหาน้อย 20 อันดับแรก ได้แก่ เขตสายไหม เขตบางแค เขตบางเขน เขตคลองสามวา เขตบางขุนเทียน เขตลาดกระบัง เขตดอนเมือง เขตประเวศ เขตหนองจอก เขตจตุจักร เขตจอมทอง เขตหนองแขม เขตบางกะปิ เขตบึงกุ่ม เขตมีนบุรี เขตภาษีเจริญ เขตบางซื่อ เขตดินแดง เขตลาดพร้าว เขตทุ่งครุ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 440 คน จากประชากรทั้งหมด 3,125,564 คน

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาข้อมูลผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามหลักเกณฑ์การภาษีอากรที่มีเงินได้พึงประเมินปีภาษี 2559 เท่านั้น

2. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ใช้ช่วงระยะเวลาในการศึกษาข้อมูลในช่วงกำหนดระยะเวลาหลังยื่นแบบของปีภาษี 2558 ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2559 เป็นต้นไป โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

3. ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ศึกษา คือ พื้นที่กรุงเทพมหานคร เฉพาะเขตการปกครองที่มีความหนาแน่นของประชากร 20 อันดับแรก (ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2557) ประกอบด้วย เขตสายไหม เขตบางแค เขตบางเขน เขตคลองสามวา เขตบางขุนเทียน เขตลาดกระบัง เขตดอนเมือง เขตประเวศ เขตหนองจอก เขตจตุจักร เขตจอมทอง เขตหนองแขม เขตบางกะปิ เขตบึงกุ่ม เขตมีนบุรี เขตภาษีเจริญ เขตบางซื่อ เขตดินแดง เขตลาดพร้าว เขตทุ่งครุ

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจต่อภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เนื่องจากภาษีอากร เป็นรายได้หลักของประเทศ ประชาชนผู้มีรายได้ ต้องรู้จักการวางแผนภาษี และเสียภาษีอย่างถูกต้อง รวมไปถึงกรมสรรพากร ผู้ออกกฎระเบียบเรื่องเงินได้พึงประเมินและการหักลดหย่อน และเป็นผู้ที่ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ให้ประชาชน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางเพื่อให้ประชาชนทราบถึงประโยชน์และพร้อมที่จะเสียภาษีด้วยความเต็มใจ เพื่อจะได้นำรายได้นั้นไปพัฒนาประเทศต่อไป งานวิจัยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ในการสอดแทรกในเนื้อหาใช้สอนในวิชาการภาษีอากร และนำไปใช้ในการบริการวิชาการในชุมชนเช่น ด้านวิชาการ ด้านนโยบาย ด้านเศรษฐกิจ/พาณิชย์ อุตสาหกรรม ด้านสังคมและชุมชน รวมถึงการเผยแพร่ในวารสาร จดสิทธิบัตร ฯลฯ และหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้จะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. ทำให้รัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรทราบถึงความต้องการวางแผนในการชำระภาษีอย่างประหยัดของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. เพื่อช่วยให้สถาบันการศึกษาสามารถนำผลการการวิจัยไปกำหนดแนวทางการบริการวิชาการการแก่สังคม ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เสียภาษีอากรต่อไป

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ความหมายของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นภาษีที่กรมสรรพากรจัดเก็บจากรายได้ของบุคคลธรรมดา ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชินิติบุคคล เป็นภาษีทางตรงที่บุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่สามารถผลักภาระภาษีไปยังผู้อื่นได้

ฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคือเงินได้สุทธิ อัตราภาษีของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราแบบก้าวหน้า ปีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคือปีปฏิทินโดยถือเงินได้พึงประเมิน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม และชำระภาษีภายในวันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดไป สำหรับภาษีครึ่งปีจะคำนวณรายได้ตั้งแต่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 30 มิถุนายน และชำระภาษีภายในวันที่ 30 กันยายน ในปีภาษีนั้น โครงสร้างของภาษีอากรอย่างแรกจะกำหนดว่าผู้ที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษี หรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และเงินได้ที่เกิดขึ้นจากแหล่งในหรือนอกประเทศที่ต้องชำระภาษี เงินได้บุคคลธรรมดาให้กับประเทศไทย

2.1.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1. บุคคลธรรมดา หมายถึง บุคคลที่มีชีวิตทั่วไป มีเงินได้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้ มีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2. ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี ที่มีเงินได้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประมวลกฎหมายรัษฎากรกำหนดไว้ในปีภาษีนั้น โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้จัดการมรดก หรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกของผู้ถึงแก่ ความตายเป็นบุคคลที่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีแทนผู้ถึงแก่ความตาย

3. กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง ในปีภาษีถัดจากปีที่ผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายกองมรดกของผู้ตายนั้นยังไม่ได้แบ่งให้กับทายาทโดยเด็ดขาดและกองมรดกนั้นมีเงินได้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประมวลกฎหมายรัษฎากรกำหนดไว้ในปีภาษีนั้น โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินของกองมรดกเป็นบุคคลที่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีแทนกองมรดกดังกล่าว

4. ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชินิติบุคคล ความหมายของห้างหุ้นส่วนสามัญและคณะบุคคล หมายถึง บุคคลธรรมดาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงร่วมทุนกันเป็นหุ้นส่วนกัน ไม่ว่าจะเป็นเงิน แรงงาน หรือทรัพย์สิน เพื่อร่วมกันทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ที่กล่าวมาทั้งหมดคือองค์ประกอบที่เหมือนกันของห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชินิติบุคคลและคณะบุคคลที่มีโชินิติบุคคล สำหรับส่วนที่ต่างกันก็คือวัตถุประสงค์ ห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชินิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ในการทำกิจการร่วมกันเพื่อแสวงหากำไรและนำผลกำไรที่ได้นั้นมาแบ่งปันระหว่างหุ้นส่วน ส่วนวัตถุประสงค์ของคณะบุคคลที่มีโชินิติบุคคลไม่จำเป็นต้องแบ่งปันผลกำไรกัน

5. วิสาหกิจชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนเฉพาะที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชตินิติบุคคล ต้องจดทะเบียนและได้รับใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนจากกรมส่งเสริมการเกษตรตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ.2548 ถ้ามีเงินได้พึงประเมินเกิน 1,200,000 บาทในปีภาษี ให้นำเงินได้ทั้งหมดมาคำนวณภาษี

2.1.2 ผู้ที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผู้ที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาฉบับต่าง ๆ คำสั่งและประกาศคณะปฏิวัติฉบับต่าง ๆ และกฎหมายอื่น ดังนี้คือ

1. บุคคลตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ตามสัญญาว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจหรือทางเทคนิคระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ

2. เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เชี่ยวชาญขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในประเทศไทย เมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง

3. บุคคลในคณะทูต บุคคลในคณะกงสุล และบุคคลที่ถือว่าอยู่ในคณะทูตตามความตกลง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน

4. บุคคลตามสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้หรือจะได้ออกทำกับรัฐบาลต่างประเทศ

5. เจ้าของสวนยางเฉพาะเงินสงเคราะห์การทำสวนยางที่ได้รับตาม พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503

6. บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติอเมริกัน ซึ่งเป็นลูกจ้างหรือพนักงานของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นคู่สัญญากับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ในการเข้ามาประกอบกิจการเกี่ยวกับงานบำรุงรักษาอุปกรณ์และงานที่เกี่ยวข้องในราชอาณาจักร อันเป็นการปฏิบัติตามสัญญาที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นทำไว้กับรัฐบาลอเมริกา ตามโครงการที่รัฐบาลไทยเห็นชอบด้วย และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น มิได้ประกอบกิจการอื่น โดยลูกจ้างพนักงานดังกล่าวนี้ได้เข้ามาในราชอาณาจักรเฉพาะ เพื่อปฏิบัติงานของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

7. ยกเว้นให้แก่บุคคลตามที่กำหนดไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ขององค์การรัฐมนตรีแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย ซึ่งได้แก่

(1) ผู้อำนวยการซีเมสหรือพนักงานใด ๆ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ทำการแทนผู้อำนวยการซีเมส

(2) พนักงานระหว่างประเทศซึ่งมีชื่อส่งไปและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ของไทยที่เหมาะสมแล้ว โดยได้รับยกเว้นจากภาษีทางตรงทั้งปวงสำหรับเงินเดือน และรายได้ซึ่งองค์การได้จ่ายให้

(3) ผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษา นอกจากพนักงานซีเมส ผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อซีเมส

8. เงินได้ที่ผู้ว่าการ ผู้ว่าการสำรอง กรรมการ กรรมการสำรอง พนักงานลูกจ้าง รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญซึ่งปฏิบัติงานของธนาคารพัฒนาเอเชีย ได้รับจากธนาคารดังกล่าว

2.1.3 แหล่งเงินได้ที่จะต้องเสียภาษี

แหล่งเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับประเทศไทยมีที่มาทั้งในประเทศไทยและนอกประเทศ ที่จะต้องนำไปรวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยพิจารณาหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. แหล่งเงินได้ที่เกิดในประเทศไทย หมายถึง กรณีที่ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 มีแหล่งเงินได้เกิดในประเทศไทยในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจาก

- (1) หน้าที่งานที่ทำในประเทศไทย หรือ
- (2) กิจการที่ทำในประเทศไทย หรือ
- (3) กิจการของนายจ้างในประเทศไทย หรือ
- (4) ทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้มีเงินได้นั้นจะเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยหรือไม่ และไม่ว่าเงินได้พึงประเมินนั้นจะจ่ายในหรือนอกประเทศก็ตาม ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้เสมอ

2. แหล่งเงินได้ที่เกิดนอกประเทศไทย หมายถึง กรณีผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 มีแหล่งเงินได้เกิดนอกประเทศในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเนื่องจากหน้าที่งานที่ทำในต่างประเทศ หรือกิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ แหล่งเงินได้นอกประเทศ มีหน้าที่ที่จะต้องเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทยก็ต่อเมื่อครบองค์ประกอบทั้ง 3 ข้อดังต่อไปนี้

- (1) แหล่งเงินได้นอกประเทศ
- (2) ต้องเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยในปีภาษีนั้น และ
- (3) ได้นำเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทยในปีภาษีที่เกิดเงินได้

คำว่า “ผู้อยู่ในประเทศไทย” หมายความว่า ผู้อยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมเวลาทั้งหมดถึง 180 วันในปีภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยในปีภาษีนั้น

2.1.4 ฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจัดเก็บจากรายได้ของบุคคลธรรมดา บุคคลที่มีรายได้ถือว่ามีความสามารถในการเสียภาษี ฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคือเงินได้สุทธิ ซึ่งจะได้จากสมการนี้คือ

$$\text{เงินได้สุทธิ} = \text{เงินได้พึงประเมิน} - \text{ค่าใช้จ่าย} - \text{ค่าลดหย่อน}$$

เงินได้พึงประเมินกฎหมายกำหนดไว้ 8 ประเภทตามมาตรา 40 (1) ถึง (8) เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทจะกำหนดหลักเกณฑ์การหักค่าใช้จ่ายเหมาไว้เป็นอัตราร้อยละ และมาตรา 40(5) (6) (7) และ (8) สามารถเลือกหักตามความจำเป็นและสมควรได้ สำหรับค่าลดหย่อนกฎหมาย

กำหนดให้หักตามสภาพของผู้มีเงินได้ 4 กรณี และตามรายจ่าย 10 กรณี รวมทั้งหมด 14 กรณี เมื่อคำนวณเงินได้สุทธิได้แล้วนำไปคูณกับอัตราภาษีก้าวหน้าตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต้องชำระวิธีที่ 1 แล้วคำนวณภาษีที่ต้องชำระวิธีที่ 2 โดยนำเงินได้พึงประเมินมาตรา 40(2) ถึง (8) รวมกัน ถ้าถึง 60,000 บาท นำไปคูณกับอัตราร้อยละ 0.5 เป็นภาษีที่ต้องชำระวิธีที่ 2 วิธีใดได้ภาษีที่มากกว่าให้ชำระภาษีวิธีนั้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี

ระบบภาษีที่ดีนั้นจะต้องได้รับการร่วมมือในการเสียภาษีด้วยดีจากประชาชน กล่าวคือ ประชาชนที่มีหน้าที่เสียภาษีให้แก่รัฐนั้น จะยินยอมเสียภาษีให้แก่รัฐด้วยดีโดยไม่พยายามหลบเลี่ยงหรือหนีภาษี ทั้งนี้เพราะว่าการที่ประชาชนให้ความร่วมมือในการเสียภาษีจะทำให้รัฐบาลเก็บภาษีได้มาก และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อย ในกรณีตรงข้ามหากประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการเสียภาษีแก่รัฐแล้ว จะทำให้รัฐบาลประสบกับความยุ่งยากในการจัดเก็บภาษีมากซึ่งจะทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บสูงและจัดเก็บภาษีได้น้อย ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย

ดังนั้น ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการจัดเก็บภาษีคือ ทำอย่างไรจึงจะทำให้ประชาชนให้ความร่วมมือหรือยินยอมเสียภาษีแก่รัฐด้วยความสมัครใจ การที่ประชาชนจะยินยอมเสียภาษีแก่รัฐบาลด้วยความสมัครใจหรือมีจิตสำนึกในการเสียภาษีน้อยแค่ไหนนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ มากมาย ดังต่อไปนี้

1. การเห็นความสำคัญของการเสียภาษี ถ้าหากประชาชนผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีนั้นเห็นถึงประโยชน์หรือความสำคัญของการเสียภาษีแล้ว ความยินยอมหรือการให้ความร่วมมือ ในการเสียภาษีแก่รัฐบาลก็จะมีมาก แต่ในกรณีตรงกันข้ามถ้าหากประชาชนมองไม่เห็นประโยชน์ของภาษีที่ตนเสียไปแล้ว ความยินยอมเสียภาษีของประชาชนจะต่ำ

2. ประสิทธิภาพในการบริหารงานและการใช้จ่ายเงินของรัฐ ความสมัครใจในการเสียภาษีของประชาชนนั้น อาจพิจารณาได้จากประสิทธิภาพในการบริหารงาน และประสิทธิภาพ ในการใช้เงินของรัฐบาล ถ้าหากรัฐบาลบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเงินภาษีอากรได้ถูกนำไปใช้อย่างคุ้มค่าแล้ว ก็จะช่วยให้ความสมัครใจในการเสียภาษีของประชาชนมีมาก แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าหากรัฐบาลบริหารงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพและใช้งบประมาณแบบล้างผลาญและไม่เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นแล้ว ความสมัครใจที่จะเสียภาษีของประชาชนก็จะมีน้อย การควบคุมประสิทธิภาพในการบริหารงาน และการใช้เงินของรัฐบาลนั้น อาจทำได้โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม และมีส่วนควบคุมการปฏิบัติงานของรัฐบาล โดยผ่านกลไกของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งทำให้ประชาชนมีความรู้สึกรู้ว่าตนเป็นเจ้าของประเทศ และจะต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบต่อประเทศมากขึ้น ในเรื่องนี้ปรากฏว่าประเทศที่มีการกระจายอำนาจทางการเมืองการคลังให้แก่รัฐบาลท้องถิ่นนั้น ความสำนึกถึงหน้าที่การเสียภาษี แก่ท้องถิ่นของประชาชนก็มักมีสูง ทั้งนี้เพราะว่าประชาชนผู้เสียภาษีนั้นได้มองเห็นถึงความสำคัญของภาษีที่ตนได้เสียให้แก่ท้องถิ่น

3. ความเป็นธรรมในการเสียภาษี การที่จะทำให้ประชาชนผู้เสียภาษีแต่ละคนให้ความร่วมมือในการเสียภาษีให้แก่รัฐบาลนั้น ระบบของภาษีอากรที่จัดเก็บนั้น จะต้องให้เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีทุกคนด้วย ความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีนั้น จะต้องพิจารณาทั้งความเป็นธรรมในการเก็บ

ภาษีแต่ละประเภทและความเป็นธรรมในการบริหารการจัดเก็บด้วย กล่าวคือ ภาษีที่เก็บนั้นควรจะเก็บจากประชาชนทุกกลุ่ม อย่างทั่วถึง มิใช่มุ่งจะเก็บจากผู้เสียภาษีกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ นอกจากนี้ในการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีแต่ละชนิดนั้น จะต้องเก็บจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีชนิดนั้นอย่างทั่วถึงและอย่างเสมอภาค ในกรณีที่มีการจัดเก็บไม่ทั่วถึงหรือมีการเลือกปฏิบัตินั้น จะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในหมู่ผู้เสียภาษีชนิดนั้น ซึ่งจะเป็เหตุผลสำคัญทำให้ประชาชนพยายามหลบเลี่ยงการเสียภาษี

4. การลงโทษของกฎหมาย และการลงโทษของสังคม เนื่องจากภาษีเป็นสิ่งที่รัฐบาลบังคับการจัดเก็บเงินได้หรือผลประโยชน์ไปจากประชาชน ดังนั้น ประชาชนย่อมไม่อยากจะเสียผลประโยชน์ของตนแก่รัฐบาล นอกเสียจากว่าผู้เสียภาษีนั้นจะเห็นถึงความสำคัญของภาษีและรัฐบาลหรือสังคมมีการลงโทษผู้ไม่เจตนาหลบเลี่ยงภาษีอย่างรุนแรง การป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีจะทำให้ได้ผลเมื่อมีการลงโทษโดยกฎหมาย และการลงโทษโดยสังคม

2.3 แนวคิดในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1. เหตุผลในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นับเป็นภาษีที่มีศักยภาพสูงสุดในบรรดาภาษีต่าง ๆ ที่เรียกเก็บในระบบเศรษฐกิจและเป็นภาษีที่น่าเรียกเก็บมากขึ้นที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องมาจากลักษณะโครงสร้างของภาษีเงินได้นั้นเองเงินได้เป็นฐานครอบคลุมสมาชิกในสังคมมากที่สุดคือ สมาชิกในสังคมต้องมีเงินได้ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเป็นอย่างน้อยเมื่อมีการจัดเก็บภาษีเงินได้ก็ ทำให้มีสมาชิกจำนวนมากที่อยู่ในช่วงต้องเสียภาษีชนิดนี้ (ภายใต้เงื่อนไขความสามารถในการบริหารการจัดเก็บของเจ้าหน้าที่) ซึ่งอาจไม่เป็นความจริงถ้าหากเรียกเก็บภาษีนั้น ๆ ที่อาศัยความสามารถในการบริหารจัดการในระดับเดียวกันอีกประการหนึ่ง เงินได้ที่เป็นฐานที่สัมพันธ์กับผู้เสียภาษีเงินได้ (เฉพาะภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา) ซึ่งกำหนดให้สัมพันธ์กับระดับความสามารถของผู้เสียภาษีได้อย่างใกล้ชิดผู้เสียภาษีไม่มีโอกาสผลักภาระภาษีเงินได้ไปสู่องค์กรอื่นได้ซึ่งตรงกับเจตนารมณ์ของการเก็บภาษีประเภทนี้โดยที่ภาษีเงินได้เป็นภาษีทางตรง ผลกระทบต่อราคาสัมพัทธ์และระดับผลผลิตของสินค้าและบริการต่าง ๆ ที่ผลิตในสังคม จึงเกิดขึ้นในลักษณะที่บิดเบือนความเป็นจริง น้อยกว่าภาษีทางอ้อมอื่น ๆ เช่น ภาษีศุลกากรและภาษีสรรพสามิต เป็นต้น (ไกรยุทธ ธีรตยา คีรินทร์, 2521) ยิ่งไปกว่านั้น ความสามารถที่จะเสียภาษีของผู้เสียภาษีก็นิยามให้ละเอียดอ่อนได้โดยอนุโลมภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ที่กระทบกระเทือนระดับความสามารถที่จะเสียภาษีเข้าไปในโครงสร้างของภาษีทำให้สามารถเรียกเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้าในลักษณะเข้มข้นตามความต้องการของสังคม อย่างไรก็ตาม กล่าวได้ว่า เพราะความคล่องตัวในการปรับให้เข้ากับสภาพการณ์ต่าง ๆ ของผู้เสียภาษีนี้เอง ทำให้ภาษีเงินได้ในภาคปฏิบัติมีบทบัญญัติต่าง ๆ ที่นำความสับสนมาสู่โครงสร้างของภาษีในขณะที่มันสร้างความไม่เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีในกลุ่มต่าง ๆ และขยายช่องโหว่ในการหลีกเลี่ยงหรือลดระดับภาษีเงินได้ ดังนั้น ความยืดหยุ่นภาษีดัดแปลงให้เข้ากับสถานการณ์ได้ดีก็เป็นคุณสมบัติที่ให้ทั้งคุณและโทษไปพร้อม ๆ กัน เมื่อประเทศพัฒนา มีรายได้ประชาชาติสูงขึ้น ภาษีเงินได้ก็จะเป็นภาษีที่น่ารายได้มาสู่รัฐในระดับที่สูงขึ้นและรายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้นนี้ก็มีโอกาสเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติอีกด้วยซึ่งเป็น ลักษณะที่สำคัญเมื่อรัฐบาลขยายตัวมีภาระรายจ่ายสาธารณะที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากเป็นภาษีที่หารายได้ให้แก่รัฐในระดับสูงและมีขอบข่าย

ครอบคลุมกว้างขวางภาษีเงินได้จึงเป็นเครื่องมือนโยบายเศรษฐกิจได้ดีอีกด้วย (ไกรยุทธ ชีรตยา คี นันท์, 2521)

2. เป้าหมายการจัดเก็บภาษีของรัฐบาล ภาษีเงินได้เป็นภาษีชนิดหนึ่งซึ่งแม้จะสามารถจัดเก็บได้เพียงจำนวนน้อยนิดแต่ส่งผลต่ออำนาจในการบริโภคได้ นั่นคือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นภาษีที่ยินยอมให้หักค่าใช้จ่ายจากผลประโยชน์ที่ได้รับ และยังให้การยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้ในบางประเภท เป็นที่ยอมรับว่าภาษีเงินได้มีบทบาทต่อความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจการบริโภคกับรายได้ในที่กำลังพัฒนาบุคคลและครอบครัวได้รับการยกเว้น ภาษีต่ำกว่าผู้ทำงานมากทั้งที่พวกเขาต้องบริโภค ในบางประเทศกำหนดให้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้น จำกัดอำนาจการใช้จ่ายโดยให้มีการหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ ซึ่งยินยอมให้หักไว้ให้เพียงพอกับภาษีที่ควรจะต้องจัดเก็บ ทำให้หลีกเลี่ยงภาษีได้ยาก การจัดเก็บภาษีอากรนอกเหนือจากวัตถุประสงค์หลักในการหารายได้ มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐแล้ว รัฐยังนำมาใช้เป็นเครื่องมือควบคุมและส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจ ดังนี้

2.1 เพื่อควบคุมหรือส่งเสริมพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลสามารถใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการควบคุมการผลิต หรือการดำเนินธุรกิจบางชนิดที่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม เช่น ใช้วิธีการเก็บภาษีในอัตราที่สูงเพื่อให้สินค้ามีราคาแพงประชาชนจะลดการบริโภคสินค้านั้นหรือให้การส่งเสริมธุรกิจบางชนิดด้วยการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกระตุ้น ให้มีการลงทุนมากขึ้น

2.2 เพื่อการกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เป็นธรรมเพื่อที่ประชาชนจะได้มีรายได้และทรัพย์สินเท่าเทียมกัน หรือใกล้เคียงกันไม่มีความเหลื่อมล้ำในสังคมก่อให้เกิดความเป็นธรรม รัฐบาลจึงมีหน้าที่กระจายรายได้ และทรัพย์สินในสังคมให้เป็นธรรมโดยนำมาตราภาษีอากรมาช่วย เช่น ใช้อัตราภาษีก้าวหน้า ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก เก็บภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราสูง

2.3 เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในด้านราคาสินค้าคงที่และการจ้างงานมีอัตราสูง ไม่เกิดภาวะเงินเฟ้อ และเงินฝืด และรักษาดุลการค้า ดุลการชำระเงินให้มีเสถียรภาพ เช่น ในภาวะเงินเฟ้อก็ต้องเก็บภาษีเงินได้มากขึ้นเพื่อลดการใช้จ่ายของประชาชนหรือในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำคนว่างงาน อาจยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเพื่อกระตุ้นให้มีการบริโภคและการลงทุนมากขึ้น (Shoup, Carl S, 1989)

3. วัตถุประสงค์การจัดเก็บภาษี สามารถสรุปวัตถุประสงค์ได้ 6 ประการได้แก่

3.1 ภาษีอากรเพื่อรายได้ (Taxation for Revenue) ในสมัยก่อนภาระหน้าที่ของรัฐบาลอยู่ในวงแคบคือมีหน้าที่ เฉพาะการรักษาความสงบภายใน และป้องกันภัยจากการรุกรานของศัตรูภายนอกประเทศเท่านั้นแต่ใน ปัจจุบันภาระหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินในการบริหารงานตามหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปจึงเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัวและแหล่งที่มาแห่งรายได้อันสำคัญของรัฐก็คือเงินได้จาก ภาษีอากร ภาษีอากรที่จะทำรายได้ดีจะต้องมีความยืดหยุ่นพอสมควรคือสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะ เศรษฐกิจได้ไม่ว่าเศรษฐกิจจะอยู่ในภาวะอย่างไรก็สามารถทำรายได้ให้แก่รัฐอย่างสม่ำเสมอซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นภาษีทางตรง

3.2 ภาษีอากรเพื่อการควบคุม (Regulatory Taxation) เนื่องจากภาษีเงินได้มีลักษณะบังคับอยู่ในตัว ซึ่งหมายความว่าบุคคลทุกคนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากรให้รัฐจะหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อเป็นเช่นนี้ ภาษีอากรจึงมีส่วนในการจำกัดการอุปโภคบริโภคของบุคคลโดยปริยายเพราะเมื่อ

รายได้ส่วนหนึ่งต้องถูกกันเอาไว้เพื่อการเสียภาษีอากรเช่นนี้รายได้ส่วนที่เหลือสำหรับจับจ่ายใช้สอยในการอุปโภคบริโภคก็ย่อมต้องลดลง และด้วยลักษณะบังคับดังกล่าวภาษีอากรจึงทำหน้าที่ในการควบคุมไปด้วยในตัว เมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่จะควบคุมหรือลดปริมาณการอุปโภคบริโภคสินค้าชนิดใดก็ตาม รัฐบาลมักใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือโดยการ จัดเก็บจากสินค้าชนิดนั้น ๆ เช่น สินค้าฟุ่มเฟือย สินค้าที่เป็นภัยต่อสุขภาพอนามัยและสังคม ซึ่งได้แก่ สุรา ยาสูบ และไฟ เป็นต้น

3.3 ภาษีอากรเพื่อการกระจายรายได้ (Taxation for Income Distribution) ได้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า รายได้ของประชาชนในประเทศที่เจริญแล้วมักจะไม่แตกต่างกันมากและลักษณะดังกล่าวนี้ ต่างก็เป็นสิ่งที่ปรารถนาของประเทศเกี่ยวกับเรื่องนี้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของรัฐบาล ที่จะต้องพยายามหาทางลดความไม่เท่าเทียมกันในรายได้ (Inequality of Income) ให้น้อยลง วิธีหนึ่งที่สามารถจะกระทำได้คือ ใช้นโยบายภาษีอากรเป็นเครื่องมือ โดยการจัดเก็บภาษีอากรในอัตราก้าวหน้า (Progressive Rate) ให้ผู้ที่มีรายได้มากต้องเสียภาษีในอัตราที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ การเก็บภาษีอากรด้วยอัตราดังกล่าว นอกจากจะช่วยสร้างสรรค์ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นในสังคม เพราะเป็นการลดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนแล้วยังมีส่วนลดปัญหาต่าง ๆ ทั้งทางด้านสังคมและการเมืองเป็นอย่างมาก อีกด้วยแต่อาจมีผลเสียอันเป็นสาเหตุทำให้ความปรารถนาหรือความกระตือรือร้นในการทำงานของผู้เสียภาษีน้อยลงไป ทั้งนี้เพราะผู้เสียภาษีมีความรู้สึกว่าการหารายได้เพิ่มมากขึ้นทำให้ต้องเสียภาษีเพิ่มมากขึ้นด้วยเลยหมดกำลังใจที่จะทำงาน

3.4 ภาษีอากรเพื่อใช้ชำระหนี้สินของรัฐบาลในประเทศด้อยพัฒนาหรือประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ในเอเชียความจำเป็นที่จะต้องกู้เงินจากต่างประเทศมาลงทุนสร้างปัจจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานทางเศรษฐกิจไว้รองรับความเจริญอันเกิดจากการพัฒนาเศรษฐกิจนับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะในการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้จำเป็นต้องมีรากฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคงการลงทุนที่เกี่ยวกับการปูพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การสร้างถนน การสร้างเขื่อน ท่าเรือและการพลังงานต่าง ๆ รัฐจึงจำเป็นต้องเก็บภาษีจากผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยที่กู้ยืมมาลงทุน

3.5 ภาษีอากรเพื่อเป็นเครื่องมือในนโยบายทางธุรกิจ รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ สามารถใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือสนับสนุนหรือจำกัดการลงทุนของธุรกิจบางประเภท ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ โดยการลดเก็บภาษีหรือการลดอัตราภาษีให้กับการลงทุนบางชนิดที่รัฐบาลให้การส่งเสริม หรืออาจจะกำหนดอัตราภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านำเข้าให้สูงขึ้นเพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมภายในประเทศ

3.6 ภาษีอากรเพื่อเป็นเครื่องมือทางนโยบายการคลังปัจจุบันนี้ ภาษีอากรนับว่ามีบทบาทในนโยบายการคลังของประเทศมากขึ้น เมื่อเวลาที่เศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะเงินเฟ้อ รัฐบาลสามารถใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือแก้ภาวะเศรษฐกิจดังกล่าวด้วยการเพิ่มอัตราภาษีอากรให้สูงขึ้นเพื่อเป็นการดึงเงินจากมือประชาชน เป็นการลดอำนาจซื้อของประชาชน และในทางตรงข้ามเมื่อเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะเงินฝืด (Deflation) รัฐก็อาจดำเนินการลดอัตราภาษีอากรลงเพื่อช่วยให้ประชาชนมีอำนาจซื้อสูงขึ้น การหมุนเวียนของเงินและธุรกิจต่าง ๆ จะดีขึ้นซึ่งมีผลให้ภาวะ

เศรษฐกิจของประเทศกระตือรือร้นและกลับคืนสู่ภาวะปกติ นอกจากนี้รัฐบาลยังสามารถให้ภาษีอากร เป็นเครื่องมือในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศได้ด้วย สำหรับประเทศที่กำลัง อยู่ในระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจรัฐบาลควรมีนโยบายภาษีอากรที่ส่งเสริมการออม และการลงทุน ของเอกชน เช่น การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยที่ได้รับจากการออม ภาษีที่เก็บจากเงินปันผล ตลอดจนการ ยกเว้นภาษีอากรขาเข้าแก่สินค้าประเภททุนที่นำมาเพื่อใช้ในกิจการลงทุนที่รัฐบาลให้การส่งเสริมเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ (ปรีดา นาคเนาวิท, 2531)

2.4 การทบทวนวรรณกรรม

ชินานุตม์ แก้วรัตนกุล (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะประชากรศาสตร์ การรับรู้ เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาด และพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไปใน กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะประชากรศาสตร์ การรับรู้เกี่ยวกับการ สื่อสารทางการตลาดและพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือนักลงทุนทั่วไปที่ลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 216 คนโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การ ทดสอบสมมติฐานใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่าเหตุผลที่นักลงทุนทั่วไปลงทุนใน กองทุนรวมมีความสัมพันธ์กับอายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพสถานภาพ ปริมาณการเปิดรับสื่อทางด้าน โฆษณา การส่งเสริมการขาย การขายโดยบุคคล และการประชาสัมพันธ์ ลักษณะการรับรู้ข้อมูล ทางด้านการส่งเสริมการขาย และการตลาดทางตรงและทัศนคติต่อกองทุนรวมทางด้านการขายโดย บุคคลและการตลาดทางตรง ด้านความถี่เฉลี่ยต่อปีที่นักลงทุนทั่วไปลงทุนในกองทุนรวม มี ความสัมพันธ์กับรายได้ต่อเดือน และอาชีพด้านจำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยที่นักลงทุนทั่วไปลงทุนใน กองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ สถานภาพ ด้านปริมาณ การเปิดรับสื่อ ทางด้านการประชาสัมพันธ์ ลักษณะการรับรู้ข้อมูลทางการตลาดทางตรง และทัศนคติต่อกองทุน รวมทางด้านการโฆษณา และการขายโดยบุคคลช่องทาง ที่เลือกทำธุรกรรมในกองทุนรวม มี ความสัมพันธ์กับ อายุ และอาชีพของนักลงทุน

วิภา คิตเมตตากุล (2549) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการ ออม ความสนใจและทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยใช้วิธี วิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในพื้นที่ ย่านสีลมและสาทร รวม 400 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการลงทุนในกองทุนรวม หุ้นระยะยาวในเรื่องผลตอบแทนมากที่สุด โดยมีความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี และ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยน้อยที่สุดในประเด็นที่ว่า การออมเงินในรูปของกองทุนมีความมั่นคงกว่าการออม ในรูปแบบอื่น โดยปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพครอบครัวมีผลต่อทัศนคติด้านผลตอบแทน และ ด้านจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพและรายได้ของคนวัยทำงานมีผล ต่อทัศนคติโดยรวม ด้านจุดมุ่งหมาย และด้านภาพลักษณ์ แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และ ระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

ฉมลวรรณ ศรีคำ (2550) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พรีเมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ใช้บริการที่เคยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พรีเมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) จำนวน 307 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในด้านฐานะทางการเงิน ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ รายได้ของผู้ใช้บริการมีมากกว่ารายจ่ายที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการรับรู้ข่าวสารผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ รับรู้ข่าวสารผ่านตัวแทนจำหน่ายของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พรีเมาเวสต์ จำกัดด้านการดำเนินงานของบริษัทจัดการผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือความสามารถในการบริหารงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พรีเมาเวสต์ จำกัดด้านเงื่อนไขการลงทุนผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และด้านสภาพแวดล้อมผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ทิศทางของอัตราดอกเบี้ย โดยมีเหตุผลหลักสำคัญที่เลือกลงทุนคือ ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับการตัดสินใจลงทุน ส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนด้วยตัวเอง ทั้งนี้ผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะลงทุนเฉลี่ยปีละ 5,000 - 75,000 บาท เฉลี่ยปีละ 1- 2 ครั้ง และช่วงที่ลงทุนมากที่สุดคือ ช่วงไตรมาสที่ 4

ปิยะฉัตร จารุธีรศานต์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องความรับผิดชอบของผู้ประกอบการต่อสังคมกับการประชาสัมพันธ์ในเขตพญาไท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติด้านประชาสัมพันธ์ ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมกับการปฏิบัติด้านประชาสัมพันธ์ และความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลและวิธีปฏิบัติด้านประชาสัมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการในเขตพญาไท ประชากรที่ใช้ในการวิจัย สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ จำนวน 389 ตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เป็นพนักงานฝ่ายบัญชี วิธีการปฏิบัติด้านประชาสัมพันธ์ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล และ จ้างบริษัทจัดทำบัญชีด้านประชาสัมพันธ์ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม กับประชาสัมพันธ์ ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลและวิธีการด้านประชาสัมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญต่อวิธีการปฏิบัติและระดับความรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับประชาสัมพันธ์ในระดับมาก ทั้งนี้ตัวแปรเรื่องอายุ ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างของผู้ประกอบการไม่มีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมในประเด็นที่เกี่ยวกับประชาสัมพันธ์ แต่ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความรับผิดชอบต่อสังคมในภาพรวมที่แตกต่างกัน และผลวิจัยทำให้ทราบว่าวิธีปฏิบัติด้านประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับรับผิดชอบต่อสังคมด้านประชาสัมพันธ์

พัทธนันท์ กิจพวงสุวรรณ (2554) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตความรับผิดชอบต่อ

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 25 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลจำแนกตามองค์กร กลุ่มตัวอย่าง คือผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 380 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีรูปแบบธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด มีความรู้ความ เข้าใจในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และการยื่นแบบชำระภาษีมากที่สุด เปรียบเทียบความรู้ความ เข้าใจของผู้ประกอบการจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ ดำเนินธุรกิจต่างกัน มีความรู้และความเข้าใจต่างกัน เปรียบเทียบข้อมูลจำแนกตามองค์กร พบว่า รูปแบบธุรกิจ ประเภทธุรกิจที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มไม่แตกต่างกัน

ศัตยา ตันจันทรพงศ์ (2557) ได้ศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการวางแผน ภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของ การกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ.2554 จำนวน 324 บริษัท โดยไม่รวมบริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงินและกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์และกลุ่มที่กำลังอยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน และกลุ่มหลักทรัพย์ในตลาด หลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ข้อมูลรวบรวมโดยใช้แบบประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ปรับปรุงมาจาก สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย และคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ ผล การศึกษาพบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีส่งผลให้บริษัทมีการวางแผนภาษีลดลง

สุชาดา ศรีสกุลกิจ (2558) ได้ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับ การวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 โดยการ วางแผนภาษีจะวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงซึ่งเป็นอัตราของค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ในงวด ปัจจุบันที่คำนวณตามเกณฑ์ภาษีต่อกำไรก่อนภาษีเงินได้อัตราภาษีเงินได้งวดปัจจุบันต่อกระแสเงินสด จากกิจกรรมดำเนินงาน และอัตราส่วนภาษีเงินได้งวดปัจจุบันต่อสินทรัพย์รวม โดยทำการศึกษาจาก บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 ในปี 2557 ผลการวิจัยพบว่า การกำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากใน ปัจจุบันมีข้อกำหนดมากมายเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษี เช่นการยกเว้นเงินได้ หรือค่าใช้จ่ายที่สามารถ หักได้เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจทำให้มีภาษีเงินได้ที่ต้องจ่ายต่ำลง ดังนั้นการที่อัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง อัตรา ภาษีเงินได้งวดปัจจุบันต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน และอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวมมี ค่าลดลง อาจไม่ได้เป็นผลมาจากการวางแผนภาษี

สุภาภรณ์ จุลวิฑิตกะและประภัสสร กิตติมนोरม (2561) ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจในการ วางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของพนักงานในเครือคุณาลัยกรุ๊ป โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ระดับความเข้าใจและ ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของ พนักงานเครือคุณาลัยกรุ๊ป โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ใช้แบบสอบถาม จำนวน 157 คน และ แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 12 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าสหสัมพันธ์แบบไคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่า พนักงานในเครือคุณาลัยกรุ๊ปมีความเข้าใจใน การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย คือ การวางแผนภาษีเงินได้บุคคล

ธรรมดาด้านหน้าที่ทางภาษีอากรด้านรายได้ และรายจ่าย ตามลำดับ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลไม่มี ความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Luna and Alexander (2005) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง 529 โครงการ (โครงการออมเงินระยะ ยาวที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล): อิทธิพลของปัจจัยทางภาษีและปัจจัยที่มีใช้ทางภาษีที่มีต่อ ทางเลือกของผู้ลงทุน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้อาศัยข้อมูลอนุกรมภาคตัดขวาง จำนวน 77 โครงการ จาก 50 มลรัฐ ในช่วงระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 8 ไตรมาส โดยใช้ One-way Random Effects Model เป็นเครื่องมือทดสอบทางสถิติ จากข้อมูลเบื้องต้นพบว่ามูลค่าที่ผู้เสียภาษีได้ลงทุนในโครงการดังกล่าว สูงกว่า 45,000 ล้านบาท ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางภาษีและปัจจัยที่มีใช้ทางภาษี (ในที่นี้ได้ใช้ปัจจัย ส่งเสริมการลงทุน เช่น ค่าธรรมเนียม) ได้ส่งผลกระทบต่อความตัดสินใจเลือกลงทุนตามโครงการ ดังกล่าว โดยปัจจัยส่งเสริมการลงทุนมีความสำคัญเป็นอันดับแรกนอกจากนี้ ผู้ลงทุนยังเลือกลงทุนใน โครงการที่มีการลงทุนนอกมลรัฐ แม้ว่าอาจสูญเสียสิทธิประโยชน์การหักลดหย่อนภาษีก็ตาม

Bollen (2006) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะของกองทุนรวมและพฤติกรรมของผู้ลงทุนมี วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์และการดำเนินงานระหว่างลักษณะของกองทุนที่ลงทุนใน ธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคม (กองทุน SRI) กับกองทุนที่ดำเนินงานตามนโยบายปกติ ซึ่งมีผลกระทบต่อ พฤติกรรมของผู้ลงทุน โดยใช้ข้อมูลทฤษฎีที่เป็นข้อมูลอนุกรมเวลามาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิจัยเชิง ประจักษ์ (Empirical Methodology) ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ของ ผู้ลงทุนใน กองทุน SRI ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับการศึกษาสูง แต่รายได้อยู่ในระดับต่ำกว่ารายได้ของผู้ ลงทุนในกองทุนที่ดำเนินงานตามนโยบายปกติ ทั้งนี้ ความเคลื่อนไหวของกระแสเงินสดของผู้ลงทุนใน กองทุน SRI นั้นอยู่ในระดับต่ำกว่ากองทุนที่ดำเนินงานตามนโยบายปกติโดยได้ค้นพบหลักฐานที่มี น้ำหนักและยืนยันได้ว่า กระแสเงินสดที่เคลื่อนไหวเข้าสู่กองทุน SRI มีความอ่อนไหวที่จะเกิดการ ปรับตัวลดลงของผลตอบแทนเชิงบวกมากกว่ากระแสเงินสดที่เคลื่อนไหวเข้าสู่กองทุนที่ดำเนินงานตาม นโยบายปกติ สำหรับการออกกองทุนใหม่ของบริษัทจัดการกองทุนเพื่อดึงดูดเงินทุนและสินทรัพย์ของ นักลงทุนภายใต้การบริหารงานของบริษัทนั้น ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายด้าน รวมทั้งความต้องการ ของผู้ลงทุนต่อประเภทของกองทุน ส่วนการศึกษาความแตกต่างด้านความเสี่ยงของกองทุน SRI กับ กองทุนที่ดำเนินงานตามนโยบายปกติ ได้มุ่งเน้นผลการดำเนินงานและการควบคุมตามธรรมชาติ โดยพบว่าความแตกต่างในพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนมีสาเหตุมาจากลักษณะของกองทุน SRI มากกว่าองค์ประกอบของ Portfolio

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปีภาษี 2559 ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็นด้วยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งในแต่ละขั้นใช้วิธีแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากนั้นใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามเขต/อำเภอที่ได้จำแนกไว้ ได้แก่ เขตสายไหม เขตบางแค เขตบางเขน เขตคลองสามวา เขตบางขุนเทียน เขตลาดกระบัง เขตดอนเมือง เขตประเวศ เขตหนองจอก เขตจตุจักร เขตจอมทอง เขตหนองแขม เขตบางกะปิ เขตบึงกุ่ม เขตมีนบุรี เขตภาษีเจริญ เขตบางซื่อ เขตดินแดง เขตลาดพร้าว และเขตทุ่งครุ จำนวน 20 เขต ในเขตกรุงเทพมหานคร จนกระทั่งได้ข้อมูลครบ 410 ตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากตำรา บทความ เอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการศึกษาวิจัย

2. รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ซึ่งแบบสอบถามจะประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจที่ผู้กรอกแบบสอบถามมีต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำผลการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน โดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดของการวิจัย

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบ และวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องกับแบบสอบถามด้วยวิธี IOC (Index of Congruence) เพื่อ

ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อนำมาปรับปรุงโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549: 73)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) มีค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ของข้อคำถาม

3. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยการนำแบบสอบถามทดสอบกับ ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปีภาษี 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ถ้าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สามารถนำแบบสอบถามฉบับนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วมาตรวจแก้ไข นำส่งให้กับกลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมเก็บแบบสอบถาม

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามให้กับผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปีภาษี 2559 ในเขตกรุงเทพมหานครที่ใช้ศึกษา ได้แก่ เขตสายไหม เขตบางแค เขตบางเขน เขตคลองสามวา เขตบางขุนเทียน เขตลาดกระบัง เขตดอนเมือง เขตประเวศ เขตหนองจอก เขตจตุจักร เขตจอมทอง เขตหนองแขม เขตบางกะปิ เขตบึงกุ่ม เขตมีนบุรี เขตภาษีเจริญ เขตบางซื่อ เขตดินแดง เขตลาดพร้าว และเขตทุ่งครุ โดยช่วงระยะเวลาในการศึกษา คือ ระยะเวลาหลังยื่นแบบของปีภาษี 2559 ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2560 เป็นต้นไป

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความ การค้นคว้าอิสระ งานวิจัย ฐานข้อมูลและสื่อออนไลน์บนเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการลงรหัส (Coding) และนำมาประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์สถิติทางสังคมศาสตร์

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจที่ผู้กรอกแบบสอบถามมีต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา วิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage) จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบคำถามถูกในแต่ละข้อ และวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) คะแนนที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกโดยเฉลี่ยว่ามีค่าเท่าไร

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage) จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในความคิดเห็นแต่ละระดับ และวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) คะแนนความคิดเห็น

ตอนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา วิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage) จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในความคิดเห็นแต่ละระดับ และวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) คะแนนความคิดเห็น

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-Test) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least-Significant Different (LSD)

ในส่วนการแปลความหมายระดับความคิดเห็น (สุวิมล ติรกานันท์, 2556:183-191) เกณฑ์การประเมินค่าตามแนวของ Best W. John. (1997 : 190) ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความคิดเห็นมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความคิดเห็นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความคิดเห็นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา” ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 69.27 เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ ร้อยละ 48.05 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 48.78 รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	126	30.73
หญิง	284	69.27
รวม	410	100.00
อาชีพ		
พนักงานลูกจ้าง	66	16.10
เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	197	48.05
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	147	35.85
รวม	410	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	23	5.61
ปริญญาตรี	187	45.61
สูงกว่าปริญญาตรี	200	48.78
รวม	410	100.00

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า จากการตอบคำถามจำนวน 10 คำถาม คะแนนรวม 10 คะแนน กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามได้คะแนนเฉลี่ย 7.66 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 76.6 ถือว่าอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาในแต่ละคำถาม พบว่า คำถามเงินได้สุทธิ คำนวณมาจากเงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูกสูงสุด ร้อยละ 93.40 รองลงมาคือ ดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินซื้อบ้าน สามารถนำมาหักค่าลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาท ร้อยละ 88.30

และน้อยที่สุดคือ ผู้มีเงินได้ สามารถหักค่าลดหย่อนส่วนตัวได้ 30,000 บาท ตอบถูกร้อยละ 42.00 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

คำถามความรู้ความเข้าใจ	จำนวนตัวอย่าง (ร้อยละ)	
	ตอบถูก	ตอบผิด
1. เงินได้พึงประเมิน หมายถึง ทรัพย์สินหรือประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณเป็นเงิน	346 (84.40)	64 (15.60)
2. เงินได้จากเงินเดือน เบี้ยเลี้ยง โบนัส หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 50 แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	243 (59.30)	167 (40.70)
3. เงินได้จากการขายของ ซึ่งผู้ขายมิใช่ผู้ผลิต หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 80	246 (60.00)	164 (40.00)
4. ผู้มีเงินได้ สามารถหักค่าลดหย่อนส่วนตัวได้ 30,000 บาท	172 (42.00)	238 (58.00)
5. ค่าเบี้ยประกันชีวิตสามารถนำมาหักค่าลดหย่อนได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	353 (86.10)	57 (13.90)
6. ดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินซื้อบ้าน สามารถนำมาหักค่าลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 100,000บาท	362 (88.30)	48 (11.70)
7. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นแบบอัตราก้าวหน้า	358 (87.30)	52 (12.70)
8. เงินได้สุทธิ คำนวณมาจากเงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน	383 (93.40)	27 (6.60)
9. เงินได้สุทธิไม่เกิน 150,000 บาท ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	355 (86.60)	55 (13.40)
10. การยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 และ 91 เกินกำหนดเวลา จะมีการคิดเงินเพิ่ม จนถึงวันที่ยื่นภาษี	322 (78.50)	88 (21.50)
ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมจากเต็ม 10 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	7.66 (1.48)	

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต พบว่า ภาพรวมมีปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.58 ± 0.76) โดยการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตประเด็นที่เป็นปัญหาสูงสุดคือ การยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตต้องยื่นแบบผ่านเว็บไซต์ www.rd.go.th กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 4.21 ± 1.22) รองลงมาคือ การกำหนดที่อยู่การจัดส่งเอกสารในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต มีปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.91 ± 1.27) และน้อยที่สุดคือ ความกังวลว่ากรมสรรพากรอาจไม่ได้รับข้อมูลหรือเกิดความล่าช้าในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต มีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.10 ± 1.33) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ร้อยละระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนปัญหาและอุปสรรคในการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต

ประเด็นปัญหาการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต	\bar{X}	SD	แปลผลระดับปัญหา
1. การยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตต้องยื่นแบบผ่านเว็บไซต์ www.rd.go.th	4.21	1.22	มาก
2. การใช้โปรแกรมคำนวณในการยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90/91	3.58	1.27	มาก
3. การกรอกจำนวนเงินในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต	3.25	1.34	ปานกลาง
4. การกรอกสถานภาพในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต	3.67	1.43	มาก
5. การกำหนดที่อยู่การจัดส่งเอกสาร ในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต	3.91	1.27	มาก
6. การแยกประเภทเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) – 40(8) ในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต	3.17	1.32	ปานกลาง
7. การใช้สิทธิหักลดหย่อนในแบบต่างๆ ในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต	3.56	1.09	มาก
8. ความกังวลว่ากรมสรรพากรอาจไม่ได้รับข้อมูลหรือเกิดความล่าช้าในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต	3.10	1.33	ปานกลาง
9. การยื่นแบบเพิ่มเติมหลายครั้งในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตจะทำให้ถูกตรวจสอบเอกสาร	3.50	1.25	มาก
10. หากมีเงินคืนภาษีจำนวนมากมีโอกาสถูกตรวจสอบ	3.84	1.23	มาก
ภาพรวม	3.58	0.76	มาก

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่าภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในระดับปานกลาง ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.48 ± 0.80) โดยประเด็นที่มีความรู้เข้าใจสูงสุด คือ เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 4.13 ± 1.17) รองลงมาคือประเด็นอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.88 ± 1.28) และน้อยที่สุดคือ เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.03 ± 1.26) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	\bar{X}	SD	แปลผล ความรู้ความเข้าใจ
1. ความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง	3.37	1.10	ปานกลาง
2. รู้การจัดเก็บและจัดการข้อมูลภาษีของตนเอง	3.47	1.17	ปานกลาง
3. รู้และเข้าใจประโยชน์จากมาตรการที่จะช่วยลดภาระภาษี	3.44	1.16	ปานกลาง
4. อัตรากาสิโนเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตรากาสิโนแบบอัตราก้าวหน้า	3.88	1.28	มาก
5. เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน	4.13	1.17	มาก
6. เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่ต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด	3.03	1.26	ปานกลาง
7. การหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี	2.91	1.39	ปานกลาง
8. การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี	3.58	1.09	มาก
9. เงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า	3.76	1.35	มาก
10. สามารถรียากรยกยื่นภาษีเงินได้จะทำให้ภาระภาษีโดยรวมน้อยกว่าการยื่นแบบแสดงรายการรวม	3.27	1.38	ปานกลาง
ภาพรวม	3.48	0.80	ปานกลาง

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการศึกษา

4.5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4.5.1.1 จำแนกตามเพศ

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายและหญิง มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.006 < 0.01$) โดยเพศชายมีความรู้ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาน้อยกว่า (ค่า t เป็นลบ) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามเพศ

ความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	เพศ	\bar{X}	SD.	t	P
1. ความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง	ชาย	7.36	1.64	-2.778	0.006*
	หญิง	7.79	1.38		

4.5.1.2 จำแนกตามอาชีพ

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P = 0.173 > 0.05$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพ

ความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	อาชีพ	\bar{X}	SD.	F	P
1. ความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง	พนักงานลูกจ้าง	7.77	1.15	1.760	0.173
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	7.76	1.46		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	7.48	1.61		

4.5.1.3 จำแนกตามระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P = 0.098 > 0.05$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	อาชีพ	\bar{X}	SD.	F	P
1. ความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	7.17	0.94	2.332	0.098
	ปริญญาตรี	7.58	1.51		
	สูงกว่าปริญญาตรี	7.79	1.48		

4.5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4.5.2.1 จำแนกตามเพศ

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมเพศชายและหญิง มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่า ในประเด็นความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง เพศชายและหญิง มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.011 < 0.05$) และประเด็นเงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า เพศชายและหญิง มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.046 < 0.05$) ส่วนประเด็นย่อยที่เหลือเพศชายและหญิงมีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามเพศ

ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษี	เพศ	\bar{X}	SD	t	P
1. ความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง	ชาย	3.17	1.18	-2.546	0.011*
	หญิง	3.46	1.05		
2. รู้การจัดเก็บและจัดการข้อมูลภาษีของตนเอง	ชาย	3.30	1.25	-1.949	0.052
	หญิง	3.55	1.13		
3. รู้และเข้าใจประโยชน์จากมาตรการที่จะช่วยลดภาระภาษี	ชาย	3.30	1.25	-1.626	0.105
	หญิง	3.50	1.12		
4. อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราก้าวหน้า	ชาย	3.88	1.32	-0.021	0.983
	หญิง	3.88	1.27		
5. เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน	ชาย	4.20	1.15	0.799	0.425
	หญิง	4.10	1.17		
6. เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่ต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด	ชาย	3.17	1.22	1.477	0.140
	หญิง	2.97	1.27		
7. การหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี	ชาย	2.84	1.43	-0.641	0.522
	หญิง	2.94	1.37		
8. การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี	ชาย	3.58	1.20	0.044	0.965
	หญิง	3.57	1.05		
9. เงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า	ชาย	3.56	1.43	-2.009	0.046*
	หญิง	3.86	1.30		
10. สามัญญะการยกเว้นภาษีเงินได้จะทำให้ภาระภาษีโดยรวมน้อยกว่าการยื่นแบบแสดงรายการรวม	ชาย	3.15	1.41	-1.146	0.252
	หญิง	3.32	1.37		
ภาพรวม	ชาย	3.41	0.90	-1.185	0.237
	หญิง	3.52	0.75		

* หมายความว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.5.2.2 จำแนกตามอาชีพ

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพ พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่า ในประเด็นเงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อนกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.017 < 0.05$) ประเด็นเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.009 < 0.01$) ประเด็นการหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่ายไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.023 < 0.05$) และประเด็นการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.006 < 0.01$) ส่วนประเด็นย่อยที่เหลือกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพ

ประเด็นการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	อาชีพ	\bar{X}	SD.	F	P
1. ความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง	พนักงานลูกจ้าง	3.44	1.19	0.455	0.634
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	3.32	1.14		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.41	1.01		
2. รู้การจัดเก็บและจัดการข้อมูลภาษีของตัวเอง	พนักงานลูกจ้าง	3.61	1.18	2.192	0.113
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	3.35	1.19		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.58	1.15		
3. รู้และเข้าใจประโยชน์จากมาตรการที่จะช่วยลดภาระภาษี	พนักงานลูกจ้าง	3.58	1.14	2.651	0.072
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	3.30	1.23		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.56	1.07		
4. อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า	พนักงานลูกจ้าง	3.77	1.21	0.323	0.724
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	3.89	1.34		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.93	1.25		

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

ประเด็นการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	อาชีพ	\bar{X}	SD.	F	P
5. เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน	พนักงานลูกจ้าง	3.97	1.24	4.100	0.017*
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	4.02	1.24		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.35	1.00		
6. เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่ต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้อัตราที่น้อยที่สุด	พนักงานลูกจ้าง	3.20	0.90	4.742	0.009**
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	2.83	1.34		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.22	1.25		
7. การหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี	พนักงานลูกจ้าง	3.33	1.22	3.789	0.023*
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	2.84	1.44		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.80	1.36		
8. การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี	พนักงานลูกจ้าง	3.38	1.00	5.216	0.006**
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	3.47	1.10		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.80	1.09		
9. เงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า	พนักงานลูกจ้าง	3.62	1.11	1.053	0.350
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	3.72	1.40		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.88	1.39		
10. สามัภรรยาควรแยกยื่นภาษีเงินได้จะทำให้ภาระภาษีโดยรวมน้อยกว่าการยื่นแบบแสดงรายการรวม	พนักงานลูกจ้าง	3.58	1.11	1.957	0.143
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	3.20	1.41		
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.22	1.45		
ภาพรวม	พนักงานลูกจ้าง	3.55	0.90	2.432	0.089
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	3.39	0.83		
	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3.58	0.69		

*,** หมายความว่ามีความสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

จากตารางที่ 4.9 ประเด็นย่อยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจแตกต่าง จะทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นความรู้ความเข้าใจเรื่องเงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน กลุ่มอาชีพ พนักงานลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.028 < 0.05$) และกลุ่มอาชีพเจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.010 < 0.01$)

ประเด็นเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด พนักงานลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจมากกว่ากลุ่มอาชีพ เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ (Mean Difference เป็นบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.040 < 0.05$) และกลุ่มอาชีพ เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระมีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.005 < 0.01$)

ประเด็นการหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี พนักงานลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจมากกว่ากลุ่มอาชีพ เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ (Mean Difference เป็นบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.013 < 0.05$) และมากกว่ากลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (Mean Difference เป็นบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.010 < 0.01$)

ประเด็นการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี พนักงานลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.009 < 0.01$) และกลุ่มอาชีพ เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.009 < 0.01$)
รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่

ประเด็นการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	(I) อาชีพ	(J) อาชีพ	Mean Difference (I-J)	Sig.
5. เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน	พนักงานลูกจ้าง	เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	-0.051	0.759
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-0.377	0.028*
	เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-0.327	0.010**
6. เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด	พนักงานลูกจ้าง	เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	0.364	0.040*
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-0.021	0.911
	เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-0.385	0.005**

ประเด็นการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	(I) อาชีพ	(J) อาชีพ	Mean Difference (I-J)	Sig.
7. การหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี	พนักงานลูกจ้าง	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	0.491	0.013*
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	0.531	0.010**
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	0.040	0.791
8. การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี	พนักงานลูกจ้าง	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	-0.093	0.545
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-0.424	0.009**
	เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย/อาชีพอิสระ	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-0.331	0.005**

*,** หมายความว่ามีความสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

4.5.2.3 จำแนกตามอาชีพ

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.000 < 0.01$) และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่า ประเด็นความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง ประเด็นรู้การจัดเก็บและจัดการข้อมูลภาษีของตนเอง ประเด็นอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า ประเด็นเงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมินหักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน ประเด็นเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด ประเด็นการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี และประเด็นเงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า กลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเด็นการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ระดับการศึกษา	\bar{X}	SD.	F	P
1. ความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.61	0.89	10.518	0.000**
	ปริญญาตรี	3.11	1.09		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.60	1.08		
2. รู้การจัดเก็บและจัดการข้อมูลภาษีของตนเอง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.43	1.08	5.984	0.003**
	ปริญญาตรี	3.26	1.16		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.67	1.17		

ประเด็นการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ระดับการศึกษา	\bar{X}	SD.	F	P
3. รู้และเข้าใจประโยชน์จากมาตรการที่จะช่วยลดภาระภาษี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.26	1.14	2.255	0.106
	ปริญญาตรี	3.33	1.23		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.57	1.09		
4. อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.96	1.07	17.242	0.000**
	ปริญญาตรี	3.64	1.38		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.22	1.11		
5. เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.30	1.06	15.263	0.000**
	ปริญญาตรี	3.93	1.31		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.41	0.94		
6. เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.48	0.90	20.004	0.000**
	ปริญญาตรี	2.62	1.17		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.36	1.26		
7. การหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.13	0.87	2.028	0.133
	ปริญญาตรี	2.76	1.34		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.02	1.47		
8. การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.26	0.86	11.124	0.000**
	ปริญญาตรี	3.34	1.07		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.83	1.09		
9. เงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.35	0.88	19.282	0.000**
	ปริญญาตรี	3.38	1.52		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.17	1.08		
10. สามัญญะควรแยกยื่นภาษีเงินได้จะทำให้ภาระภาษีโดยรวมน้อยกว่าการยื่นแบบแสดงรายการรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.26	1.05	1.596	0.204
	ปริญญาตรี	3.14	1.38		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.39	1.41		
ภาพรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.30	0.89	19.134	0.000**
	ปริญญาตรี	3.25	0.86		
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.72	0.64		

** หมายความว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.11 ประเด็นย่อยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่าง จะทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ พบว่า ภาพรวมกลุ่มที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0 (P = 0.013 < 0.05) และกลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (P = 0.000 < 0.01)

ประเด็นความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง กลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.000 < 0.01$)

ประเด็นรู้การจัดเก็บและจัดการข้อมูลภาษีของตนเองของกลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.001 < 0.01$)

ประเด็นอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า กลุ่มที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.012 < 0.05$) ต่ำกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.000 < 0.01$) และกลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.000 < 0.01$)

ประเด็นเงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน กลุ่มที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.012 < 0.05$) น้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.000 < 0.01$) และกลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.000 < 0.01$)

ประเด็นเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อย กลุ่มที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจมากกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (Mean Difference เป็นบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.001 < 0.01$) และกลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.000 < 0.01$)

ประเด็นการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี กลุ่มที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.016 < 0.05$) และกลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.000 < 0.01$)

ประเด็นเงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า กลุ่มที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.04 < 0.01$)

และกลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มที่จบการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี (Mean Difference เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P = 0.000 < 0.01$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ประเด็นการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	(I) ระดับการศึกษา	(J) ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Sig.
1. ความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	0.502	0.036
		สูงกว่าปริญญาตรี	0.014	0.954
	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-0.488	0.000**
2. รู้การจัดเก็บและจัดการข้อมูลภาษีของตนเอง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	0.173	0.501
		สูงกว่าปริญญาตรี	-0.235	0.358
	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-0.408	0.001**
3. อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราก้าวหน้า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-0.685	0.012*
		สูงกว่าปริญญาตรี	-1.258	0.000**
	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-0.573	0.000**
4. เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-0.626	0.012*
		สูงกว่าปริญญาตรี	-1.106	0.000**
	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-0.480	0.000**
5. เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	0.858	0.001**
		สูงกว่าปริญญาตรี	0.118	0.655
	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-0.740	0.000**
6. การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-0.081	0.731
		สูงกว่าปริญญาตรี	-0.569	0.016*
	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-0.488	0.000**
7. เงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-0.032	0.911
		สูงกว่าปริญญาตรี	-0.822	0.004**
	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-0.790	0.000**
ภาพรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	0.053	0.753
		สูงกว่าปริญญาตรี	-0.418	0.013*
	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	-0.471	0.000**

*,** หมายความว่ามีความนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนภาษีของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีต่อการหักลดหย่อนทางภาษีของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับการยื่นแบบภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต และเพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่มีปัจจัยทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน สามารถสรุป อภิปรายผล และเสนอแนะการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

สรุปข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษา สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 69.27 เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ ร้อยละ 48.05 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 48.78

สรุปข้อมูลความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากการศึกษา สรุปว่า กลุ่มตัวอย่าง ตอบคำถามได้คะแนนเฉลี่ย 7.66 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 76.6 ถือว่าอยู่ในระดับมาก โดยคำถามว่า เงินได้สุทธิ คำนวณมาจากเงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูกสูงสุด ร้อยละ 93.40 รองลงมาคือ ดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินซื้อบ้าน สามารถนำมาหักค่าลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาท ร้อยละ 88.30 และน้อยที่สุดคือ ผู้มีเงินได้ สามารถหักค่าลดหย่อนส่วนตัวได้ 30,000 บาท ตอบถูก ร้อยละ 42.00

สรุปข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษา สรุปว่า ในภาพรวมมีปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.58 ± 0.76) โดยการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตประเด็นที่เป็นปัญหาสูงสุดคือ การยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตต้องยื่นแบบผ่านเว็บไซต์ www.rd.go.th กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 4.21 ± 1.22) รองลงมาคือ การกำหนดที่อยู่การจัดส่งเอกสาร ในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต มีปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.91 ± 1.27) และน้อยที่สุดคือ ความกังวลว่ากรมสรรพากรอาจไม่ได้รับข้อมูลหรือเกิดความล่าช้าในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต มีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.10 ± 1.33)

สรุปข้อมูลความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากการศึกษา สรุปว่า ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในระดับปานกลาง ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.48 ± 0.80) โดยประเด็นที่มีความรู้เข้าใจสูงสุด คือ เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 4.13 ± 1.17) รองลงมาคือประเด็น อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.88 ± 1.28) และน้อยที่สุดคือ เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} \pm S.D.$ เท่ากับ 3.03 ± 1.26)

สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากการศึกษา สรุปว่า เพศชายและหญิง มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเพศชายมีความรู้ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาน้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่แตกต่างกันทางสถิติ และกลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สรุปการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จำแนกความแตกต่างตามเพศ

จากการศึกษา สรุปว่า ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในภาพรวมเพศชายและหญิง มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันทางสถิติ และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่า ในประเด็นความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง เพศชายและหญิง มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเด็นเงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า เพศชายและหญิง มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประเด็นย่อยที่เหลือเพศชายและหญิงมีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จำแนกความแตกต่างตามอาชีพ

ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันทางสถิติ และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่า ในประเด็นเงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อนกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประเด็นเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ใน

อัตราที่น้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ประเด็นการหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเด็นการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี กลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประเด็นย่อยที่เหลือกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ประเด็นย่อยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ แตกต่าง จะทำการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นความรู้ความเข้าใจเรื่องเงินได้สุทธิคือเงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน กลุ่มอาชีพ พนักงานลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มอาชีพเจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประเด็นเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด พนักงานลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจมากกว่ากลุ่มอาชีพ เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มอาชีพ เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระมีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประเด็นการหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี พนักงานลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจมากกว่ากลุ่มอาชีพ เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมากกว่ากลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประเด็นการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี พนักงานลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และกลุ่มอาชีพเจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ มีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่ากลุ่มอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำแนกความแตกต่างตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่า ประเด็นความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง ประเด็นรู้การจัดเก็บและจัดการข้อมูลภาษีของตนเอง ประเด็นอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า ประเด็นเงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน ประเด็นเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด ประเด็นการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี และประเด็นเงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถ

5.2 อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาสรุปว่า เพศ อาชีพ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนภาษีที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นจริงตามสมมุติฐานการศึกษา และสอดคล้องกับ พัชรนันท์ กิจพ่วงสุวรรณ (2554) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 25 พบว่า เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้และความเข้าใจต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กรกนก วงศ์พันธุ์เศรษฐ์. “ความเข้าใจตนเองต่อความคาดหวังการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง”.
วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- กรมการปกครอง. กระทรวงมหาดไทย. รายงานสถิติจำนวนประชากร และบ้าน ทั่วประเทศ และ
รายจังหวัด ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2557. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:
http://stat.dopa.go.th/xstat/pop55_1.html2557. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 มีนาคม 2558).
- กรมสรรพากร. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.rd.go.th/publish/309.0.html> (วันที่ค้นข้อมูล : 25 มีนาคม 2558)
- _____. วิธีกรอกแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี 2557. [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก : http://www.rd.go.th/fileadmin/tax_pdf/pit/Ins91_57_261257.pdf
(วันที่ค้นข้อมูล : 25 มีนาคม 2558).
- _____. รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับปีภาษี 2557. [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก : http://www.rd.go.th/fileadmin/tax_pdf/pit/Ins91_57_261257.pdf
(วันที่ค้นข้อมูล : 25 มีนาคม 2558).
- กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. 2557. ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2557. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ ฯ : เรือนแก้ว การพิมพ์.
- กัลยา วานิชย์ปัญญา. 2546. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows. พิมพ์ครั้งที่ 6,
กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศสินี กลั่นบุศย์. “ความคาดหวังของผู้เข้ารับการรักษาพยาบาลต่อการบริการของโรงพยาบาล
เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาพัฒนา
สังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540
- ไกรยุทธ ธีรตยาคีนันท์. 2521. ทฤษฎีภาษีเงินได้และภาษีเงินได้ของไทย. กรุงเทพฯ ฯ : ดวงกลม.
- ชินานุตม์ แก้วรัตนกุล. 2549. ลักษณะประชากรศาสตร์ การรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารทาง
การตลาด และพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุตินันท์ ต้นรุ่งเรืองพร. 2545. การศึกษาความพยายามในการจัดเก็บภาษีเงินได้ของหน่วยการ
จัดเก็บภาษีกรมสรรพากร. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ ฯ.
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉมฉวรรณ ศรีคำ. 2550. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
(RMF) ของ บริษัทจัดการกองทุนพริมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของ
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม.
(การตลาด), กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นราศรี ไววนิชกุล และ ชุศักดิ์ อุดมศรี. 2545. **ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจฉบับปรับปรุงแก้ไข.**
พิมพ์ครั้งที่13. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชยากร กาศสกุล. “**ความคาดหวังด้านคุณภาพบริการของผู้มารับบริการในโรงพยาบาลราชวิถี**”.
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชานโยบายสาธารณะ: มหาวิทยาลัย บูรพา,
2545.
- ไพจิตร โจนวานิช, ชุมพร เสนชัยม สาโรช ทองคำ. **ภาษีสรรพากร: คำอธิบายประมวลรัษฎากร.**
กรุงเทพมหานคร : บริษัท สามเจริญพาณิชย์ จำกัด, 2549.
- มาลี แสงเทพ. 2542. **ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. กรุงเทพฯ :
บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มาสเตอร์โพล. **เดลินิวส์ : หมวดยการเมือง, "โพล" เผยปมค่าครองชีพ ทำคนไทยเครียดสุด.** 8
มีนาคม 2558
- มนัส มนุกุลกิจ. 2552. **การจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร.**
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รักษนก โสภาศิต. “**การมีส่วนร่วมและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการอาชีวศึกษาของ
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดนครปฐม**”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2542.
- รัตนา บุญรัตน์. 2547. **การกำกับดูแลผู้เสียภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง.** บัณฑิต
วิทยาลัย คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วชิรา หล้าประมูล. 2546. **การศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้สรรพากร สำนักงาน
สรรพากรจังหวัดเชียงใหม่.** การค้นคว้าแบบอิสระ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) เชียงใหม่. บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิใจ ตระกูลมัยผล. 2541. **การศึกษาความรู้และเจตคติของผู้เสียภาษีที่มีต่อการเสียภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดา.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ. บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- วิภา คิดเมตตากุล. 2549. **ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนใน
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF).** ภาคนิพนธ์ บธ.ม., กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร
เกษม.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2552. **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์เน้นสำหรับงานวิจัย.**
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพมหานคร.
- สกวดี ดวงเด่น. “**การศึกษาคุณภาพบริการพยาบาลที่ผู้ป่วยคาดหวัง และที่พยาบาลหัวหน้าหอ
ผู้ป่วย รับรู้ ความคาดหวังของผู้ป่วย โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร**”. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต. สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2548. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ
การวางแผนทางการเงิน.** กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน.

- สุภัคฉญาณี สุขสำราญ. “ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมและความคาดหวังของผู้บริหารและครูผู้สอนสถานศึกษาเอกชน”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันราชภัฏ เพชรบุรี, 2544.
- แสงจันทร์ พิทักษ์กำพล. 2545. กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากรของทีมกำกับดูแล. สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร2. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การภาษีอากร). กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Bollen, N. (2006). **Mutual fund attributes and investor behavior.** Journal of Financial and Quantitative Analysis, forthcoming.
- Luna and Alexander. (January 31, 2005). **State-Sponsored College 529 Plans: The Influence of Tax and Non-Tax Factors on Investors' Choice.** The Journal of the American Taxation Association: Supplement 2005, Vol. 27, No. s-1, pp. 51-54.
- Shoup,Carl (August , 1989). **Taxation of Productive Consumption in Developing Countries.** Occasional Papers. Number4. International Center of Economic Growth.
- Stotsky,Janet G. ;& Asegedech Woldemariam (September , 1997). **Tax Effort in Sub-Saharan Affica.** IMF Working Paper.

ภาคผนวก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการวิจัยเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจที่ผู้กรอกแบบสอบถามมีต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเลือกข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1) เพศ *

- 1.ชาย
- 2.หญิง

2) อาชีพ *

- 1.เจ้าของกิจการ
- 2.พนักงานลูกจ้าง
- 3.อาชีพอิสระ
- 4.ค้าขาย
- 5.ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ

3) ระดับการศึกษา *

- 1.ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น
- 2.มัธยมศึกษาตอนต้น
- 3.มัธยมศึกษาตอนปลาย
- 4.ปริญญาตรี
- 5.สูงกว่าปริญญาตรี

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจที่ผู้กรอกแบบสอบถามมีต่อกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

คำชี้แจง : ข้อคำถามแต่ละข้อมีทั้งหมด 2 ตัวเลือก ให้เลือกข้อความที่ตัวท่านคิดว่าถูกต้องมากที่สุด

- 1) เงินได้พึงประเมิน หมายถึง ทรัพย์สินหรือประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณเป็นเงิน
 - ใช่
 - ไม่ใช่
- 2) เงินได้จากเงินเดือน เบี้ยเลี้ยง โบนัส หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 50 แต่ไม่เกิน 100,000 บาท
 - ใช่
 - ไม่ใช่
- 3) เงินได้จากการขายของ ซึ่งผู้ขายมิใช่ผู้ผลิต หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 80
 - ใช่
 - ไม่ใช่
- 4) ผู้มีเงินได้ สามารถหักค่าลดหย่อนส่วนตัวได้ 30,000 บาท
 - ใช่
 - ไม่ใช่
- 5) ค่าเบี้ยประกันชีวิตสามารถนำมาหักค่าลดหย่อนได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท
 - ใช่
 - ไม่ใช่
- 6) ดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินซื้อบ้าน สามารถนำมาหักค่าลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 100,000บาท
 - ใช่
 - ไม่ใช่
- 7) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นแบบอัตราก้าวหน้า
 - ใช่
 - ไม่ใช่
- 8) เงินได้สุทธิ คำนวณมาจากเงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน
 - ใช่
 - ไม่ใช่
- 9) เงินได้สุทธิไม่เกิน 150,000 บาท ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 - ใช่
 - ไม่ใช่
- 10) การยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 และ 91 เกินกำหนดเวลา จะมีการคิดเงินเพิ่ม จนถึงวันที่ยื่นภาษี
 - ใช่
 - ไม่ใช่

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง : กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้โดยการทำเลือกในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

(5 เท่ากับ มากที่สุด , 4 เท่ากับ มาก , 3 เท่ากับ ปานกลาง , 2 เท่ากับ น้อย , 1 เท่ากับ น้อยที่สุด)

1) การยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตต้องยื่นแบบผ่านเว็บไซต์ www.rd.go.th

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

2) ท่านทราบถึงวิธีการ การใช้โปรแกรมคำนวณในการยื่นแบบ ภ.ง.ด.90/91

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

3) การกรอกจำนวนเงินผิดพลาดจะยังสามารถยื่นแบบได้

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

4) การกรอกสถานภาพผิดทำให้การคำนวณการลดหย่อนผิดพลาดได้

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

5) การกำหนดที่อยู่การจัดส่งเอกสารระบบจะยึดตามหน้าแบบแสดงรายการ

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

6) ท่านมีความเข้าใจในการแยกประเภทเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) - 40(8)

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

7) ท่านมีเข้าใจในการใช้สิทธิหักลดหย่อนในแบบต่างๆ

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

8) ท่านมีความกังวลว่า กรมสรรพากรอาจไม่ได้รับข้อมูลหรือเกิดความล่าช้าในการยื่นแบบของท่าน

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

9) การยื่นแบบเพิ่มเติมหลายครั้งจะทำให้ถูกตรวจสอบเอกสาร

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

10) หากท่านมีเงินคืนภาษีจำนวนมากมีโอกาสถูกตรวจสอบ

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

คำชี้แจง : กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้โดยการทำเลือกในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

(5 เท่ากับ มากที่สุด , 4 เท่ากับ มาก , 3 เท่ากับ ปานกลาง , 2 เท่ากับ น้อย , 1 เท่ากับ น้อยที่สุด)

1) ท่านมีความรู้และเข้าใจในแนวปฏิบัติทางภาษีเพื่อป้องกันการเสียภาษีไม่ถูกต้อง

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

2) ท่านรู้การจัดเก็บและจัดการข้อมูลภาษีของตนเอง

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

3) ท่านรู้และเข้าใจประโยชน์จากมาตรการที่จะช่วยลดภาระภาษี

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

4) อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

5) เงินได้สุทธิคือ เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

6) เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยเงินได้ประเภทที่ 1 เป็นเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายได้ในอัตราที่น้อยที่สุด

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

7) การหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการยื่นภาษีประจำปี

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

8) การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีความคุ้มค่าในการวางแผนภาษี

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

9) เงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาสามารถใช้สิทธินำมาหักภาษีได้ 2 เท่า

1 2 3 4 5
○ ○ ○ ○ ○

10) สามีภรรยาควรแยกยื่นภาษีเงินได้จะทำให้ภาระภาษีโดยรวมน้อยกว่าการยื่นแบบแสดงรายการรวม

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข

การศึกษา

- ปริญญาเอก ปร.ด. (การบัญชี)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ปริญญาโท บธ.ม. (การเงินการธนาคาร)
มหาวิทยาลัยเกริก
- ปริญญาตรี บธ.บ. (การบัญชี)
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

สังกัดหน่วยงาน

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โทรศัพท์ 02-665-3555 ต่อ 2341
E-mail: sirirat.p@rmutp.ac.th

ชื่อ-สกุล

รณพร พิทักษ์มวลชน

การศึกษา

- ปริญญาโท บธ.ม (การบัญชี)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ปริญญาตรี บช.บ (การบัญชี-การบัญชีการเงิน)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สังกัดหน่วยงาน

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โทรศัพท์ 02-665-3555 ต่อ 2341
E-mail: ronnaphon.p@rmutp.ac.th

ชื่อ-สกุล

ไพสรณ์ สุ่มสมบัติ

การศึกษา

- ปริญญาโท บช.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2545
 บธ.ม. (การบัญชี) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ , 2539
- ปริญญาตรี รป.บ. (การบริหารงานบุคคล) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , 2543
 บธ.บ. การเงินและการธนาคาร) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , 2538
 บธ.บ. (การบัญชี) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , 2534
 กศ.บ. (ธุรกิจศึกษาบัญชี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521

สังกัดหน่วยงาน

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์